

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De tribus gradibus diuinæ cognitionis. Cap. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

sibi quod erubescat presentiam veritatis, hoc est illud decorum, quod super omnia bona anime, diuinos oblectat aspectus. Attamen istud non sufficit, sed oportet ut intellectus duo in homine inueniat, si liberum, & inconfusibilem accessum ad Deum habere debeat in contemplatione. Primum est, ut nihil notabile de peccatis inueniatur in conscientia, quod non sit delectum per veram contritionem, confessionem, & poenitentiam. Secundum est, ut non possit inuenire in tempore, vel aternitate aliquid tam graue, durum, poenale, aut nature contrarium ad acceptandum, quin se ad hoc semper paratum inueniat, siue sit confusio, persecutio, iniuria, amissio bonorum temporalium, aut amicorum, infirmitas, vel poena. Et generaliter in omnibus, quae excogitari possunt in tempore isto aut aternitate, oportet ut se voluntarie resignet in beneplacitum Dei, ut illud erga se fiat, etiam si deberet aternaliter iacere in poenis inferni. Hac voluntaria resignatio generat liberum accessum ad Deum, libertatemque petendi omne, quod Deus dare potest, imò quod ipse Deus est. Alioqui quomodo posset homo rationabiliter petere omne, quod Deus est, & dare potest, si non prius ipse Deo offerat largo corde & amoroso affectu omne, quod ipse est, & dare potest, agere, aut pati? Et tunc primum homo proprie est totus conuersus ad Deum, & idoneus effectus ad recipiendum omnem influxum gratiarum Dei, & debet istud semper precedere in conuersione ad Deum. Includitur etiam in isto secundo puncto preparatio voluntatis, quae se tam perfecte transfundere debet in voluntatem Dei, ut in nullo habeat in seipsa: & hoc faciet hominem liberum, ita quod nusquam in inferiori homine impediatur offerre se nudum inter brachia nudi amoris Dei. Et secundum quod se preparauerit in his tribus, secundum hoc expectare poterit diuinum, & spirituale influxum multiformium donorum, & illustrationum Dei. Quando igitur intellectuales istae vires hoc modo paratae sunt, tunc secundus pes, scilicet intellectus, preparatus est ad currendum, per cognitionem in occultis visus spiritualis contemplationis, quia haec tria praedicta visum spiritualem causant. Et quem admodum amor vnitiuus, est obiectum, ad quod pes amorosa affectionis tendit in via illa, qua affectus praecedit: ita radius diuinae intellectualis charitatis obiectum est, ad quod pes intellectus tendit, quando ipse praecedit.

Puritati
intellectus
duo necessa-
ria.

* Alias sa-
tisfactione.
Resignatio.

Voluntas
quomodo
preparatur.

De tribus gradibus diuinae cognitionis. Cap. XXXVII.

Bbbb 2

Hic

Claritate
solis recipi
tur. fariam.

Lumen in
intellectuale.

Frater Ro-
gerius.

* Timor-
theum.

HIC consequenter est sciendum, quod influxus diuini clarita-
tis intellectualis, quibus homines illuminantur ad cognitio-
nera fieri possunt mille modis: quia Spiritus sanctus innumeris
modis operari potest. Assignandi tamen sunt de isto tres gradus, ad si-
militudinem solis, cuius claritas ab exterioribus oculis nostris recipi-
tur tribus modis, scilicet in obiecto aliquo, puta ligno, lapide, terra, so-
le splendente super aliquod horum: secundo in radijs solaribus, & ter-
tio in substantia vel essentia solis. Sic etiam in tribus gradibus recipiunt
homines irradiationem diuinæ claritatis. Ut autem non erres, semper
nomine fulguris, aut luminis, aut diuinæ claritatis, intelligendum est
intellectuale lumen, præbens nobis occultam cognitionem de rebus
diuinis aut spiritualibus, & non claritas aliqua, quæ similis sit exteriori
claritati. Primo ergo potest æterni solis claritas recipi in obiectis, id est,
in Scripturis sacris, vbi sub cortice literæ per donum intellectus inue-
niunt tam sublimem, caelestem atque diuinam cognitionem, & pro-
fundos sensus, quod huiusmodi non possent ab aliquo Doctorum
inueniri: quippe cum ineffabilia sint ea, quibus nobilis mens illustra-
tur. Imò intellectus plerumque in tantum cognitione ditatur, quod
animator recipit, & tam multiplices occultos, & profundos sensus in Scri-
pturis, quos sunt verba in Veteri, & Nouo Testamento, & illos omnes
trahit aut refert ad fomentum amoris. Per istud spiritus valde eleuatur,
prout frater Rogerius Ordinis Sancti Francisci de seipso ait: Scio ho-
minem, qui ceteris in vno matutino, & forte in quolibet versu, sursum
tractus fuit ad altissimam intelligentiam diuinorum secretorum, & tamè
ipse tractui illi resistebat totis viribus. Interdum etiam cogitur sibi ipsi
tantam violentiam inferre, ad subterfugendum secretum amplexu Dei,
quantam vix aliquis sibi infert ad appropinquandum Deo: quia non-
nunquam Deus ei tam supereffluenter expãdit sinum diuinæ suæ bo-
nitatis, & gratiæ, quod pro certo agnoscit, si vigorose figeret in huius-
modi oculum intellectus sui, tam profunde mergeretur in abyssum di-
uinitatis cum spiritu suo, quod inde, viuens nunquam exiret. Ecce, hæc
sunt verba fratris Rogerij. Secundo potest recipi in suo radio, quando
spiritus hominis suspensus contemplatur æterna: & in his adeo eleua-
tur, ut spiritus magis agatur à Spiritu sancto, quam agat, rapiaturque
supra seipsum, vbi mirabilis claritas cognitionis recipitur de sancta Tri-
nitate, de æterna generatione Filij, de mirabilibus operationibus Spi-
ritus sancti, & de similibus. De hoc dicit Dionysius ad * Titum: Verte
te ad

te ad diuinum radium: quasi diceret: Non queras alium doctorem, nec aliud exemplar, sed te ipsum conuerte introrsum & eleuado omnes vires tuas, vertere ad lumē diuinum, vbi immediatē à Deo doceri, & spiritaliter possis nutrirī. Per huiusmodi continuam introuersionem ad Deum, cognitionem de Deo, & spirituale nutrimentum homo plus in cælo conuersatur quàm in terra, manetq; suspensus in Deo, sicut radius in sole. Huiusmodi etiam spiritalibus radijs anima spiritaliter cibatur, nutritur, & ingiter in Deum trahitur: poteritq; in hoc perseverantiam vel continuam exercitationem ad eò habituari, vt sibi labor sit, & radium iterum descendere, & crux inferioribus occupari, sicut legimus de quadam sancta virgine, quæ Clara dicebatur. Ista omnes cogitationes, & affectiones suas ita in amorem Dei iactauerat, & cum omnibus viribus suis tam continuè in Deum fluebat, quòd anima eius seu spiritus semper in Deo suspensus esse videbatur. Reuelebatur autem cuidam deuotæ personæ, quòd sine intermissione semper in eam fluebant radij diuini, quibus ipsa nutrebat. Et iste influxus trahebat omnes vires eius sursum in Deum, in tantū, vt vsum naturalium virium suarum amitteret. Accidit semel in die Epiphaniæ, ipsam valde vigorosè trahi sursum, ad eò vt triginta diebus sequentibus raptā maneret; ita vt nullam haberet memoriam secularium rerum, nec vllam intelligentiam eorum, quæ circa se fiebant. Non sumebat cibū, vel potum, nihilque sentiebat in corpore suo. Post hoc, quādo ad se redijt, videbantur sibi triginta illi dies non nisi tres fuisse. Quatuor etiam mensibus post præfatos triginta dies, quando se terrenorum cura occupare cogebatur, quia Abbatisa erat cuiusdam monasterij, non potuit cor suum deorsum deducere, aut de temporalibus cogitare: & putabat quòd semper sic permanisset, nisi sedulè coacta fuisset cor suum occupare curis temporalibus. Tertio claritas ista potest recipi in se ipsa, de quo tertium gradum describam. Sic ergo habemus præparationē vitæ contemplatiuæ.

De ornatu vitæ contemplatiuæ spiritualis per septem dona Spiritus sancti. Cap. XXXVIII.

Prosequendo secundum, qualiter ista vita contemplatiua ornari debeat, sciendum, quòd ita mensa liberalitas Dei (postquam se homo fideliter præparauerit) continere se ipsam nō valet, quin ipsum docet non solum sensibili gratia, & amore, verum etiam vult omnes